

Kulturdepartementet
Enheten för konstarterna
Diarienummer: Ku2021/02071

2022-02-15

YTTRANDE: FRÅN KRIS TILL KRAFT – ÅTERSTART FÖR KULTUREN, SOU 2021:77

DIK är fackförbundet för alla som arbetar eller studerar inom kultur, kommunikation eller kreativ sektor. DIK är en del av Saco och organiserar cirka 20 000 medlemmar inom arbetsmarknadens alla sektorer.

Sammanfattning

- För att återstarta kulturen efter pandemin krävs ordentliga insatser. DIK välkomnar därför förslagen att under 2022 och 2023 avsätta totalt 225 miljoner per år för nationella bidrag och 100 miljoner per år för bidragen till regional kulturverksamhet.
- Kultursektorn led redan innan pandemin av underfinansiering. DIK välkomnar därför förslaget om en stärkt grundfinansiering i hela sektorn, bland annat inom statens ordinarie bidragsformer. Det ökar förutsättningarna för att verksamheterna ska kunna anställa tillräckligt mycket personal och erbjuda trygga anställningar och en bättre arbetsmiljö.
- För att ta till vara och vidareutveckla produktion och distribution av det digitala kulturutbudet krävs särskilda avsatta och långsiktiga resurser. Det är också en förutsättning för att säkerställa att de kompetenser som krävs finns inom verksamheterna och att medarbetarna får tillräcklig kompetensutveckling.
- DIK tillstyrker förslaget att den statliga finansieringen av kultursamverkansmodellen ska förstärkas permanent med 100 miljoner kronor årligen utan utpekade ändamål.
- Egenföretagare och kombinatörer drabbades hårt av pandemin, men hade redan innan dess ett sämre skydd från de gemensamma trygghetssystemen. DIK tillstyrker förslaget att Försäkringskassan får i uppdrag att följa upp och vidareutveckla arbetet med att utveckla informationen till egenföretagare och kombinatörer. Det behövs också insatser för att förbättra regelverken och formerna för hur SGI räknas fram.
- Behovet av samlingsvårdande insatser och att tillgängliggöra en större del av samlingarna digitalt är stort inom hela kulturarvssektorn. DIK tillstyrker därför förslaget att regeringen avsätter 150 miljoner kronor 2022 samt 325 miljoner kronor 2023 och 2024 för en satsning på digitalisering av kulturarvet. DIK anser dock att mer pengar behöver avsättas och att satsningen behöver pågå över en längre tid, samt att det behövs mer

kompetenshöjande och rådgivande insatser gentemot kulturarvsbranschen i frågor om upphovsrätt.

- Kultur och konst måste finnas tillgänglig hela livet. DIK tillstyrker förslaget att utvecklingsbidraget till kommunal kulturskoleverksamhet förstärks permanent, och att det tillsätts en utredning med uppdrag att analysera om det behövs ytterligare insatser för att främja en jämlik tillgång till kulturskoleverksamhet. DIK vill också framhålla att det behövs satsningar på humaniora och estetiska ämnen – från grundskolan, via gymnasiet och ända upp till högskola och universitet.
- Behovet av att bredda deltagandet i kulturlivet och minska snedrekryteringen till utbildningar och jobb inom kultur är stort. DIK tillstyrker förslaget att Myndigheten för kulturanalys får i uppdrag att analysera och kartlägga hinder för jämlikt deltagande i kulturlivet. DIK anser dock att myndigheten också bör presentera förslag på insatser till hur det ska göras och vilka aktörer som bör ansvara för olika delar i arbetet.
- DIK tillstyrker förslaget att en utredning får i uppdrag att undersöka om och hur kultursamverkansmodellen kan utvecklas. DIK anser dock att detta bör vara en del i en bredare kulturutredning som kan komplettera den som genomfördes 2009.

Inledande synpunkter

Kultursektorn och de som arbetar i den har drabbats hårt av pandemin, men som utredningen konstaterar präglades sektorn av flera strukturella problem redan innan pandemin bröt ut. Flera av DIK:s undersökningar, bland annat bland medlemmar inom museer och bibliotek, har visat att en lång tids svag och kortsiktig finansiering skapat en bristande arbetsmiljö med hög arbetsbelastning och otrygga anställningar. För många har det gått så långt att de överväger att byta jobb^{1&2}. DIK välkomnar därför utredningens förslag som innehåller både tidsbegränsade satsningar på kulturens återstart och nödvändiga insatser för att stärka sektorn på lång sikt. Genom tillfälliga riktade bidrag kan man åstadkomma förändringar på kort sikt, men för en långsiktig hållbar utveckling krävs generella och permanenta budgetförstärkningar.

För att kunna fortsätta bedriva sina uppdrag och vara tillgängliga för medborgarna har kulturverksamheterna och dess personal gjort stora och snabba omställningar till mer digitala aktiviteter. Det finns mycket att lära av den kreativa omställningen, och mycket kan och kommer att leva kvar även efter pandemin. Samtidigt har det blivit tydligt vilket tomrum den fysiska plats som kulturverksamheterna utgör har lämnat efter sig. Kulturinstitutionerna erbjuder demokratiska mötesplatser där människor tillsammans kan ta del av konst, historia, gemenskap och upplevelser som aldrig helt kan ersättas digitalt.

¹ DIK, [Bibliotek i kristid](#), 2021

² DIK, [Hur mår museisektorn?](#), 2021

Även om den digitala omställningen har bidragit till att människor kan ta del av verksamhet oavsett var de bor i landet, har den också synliggjort digitala klyftor där alla grupper inte deltar på lika villkor. Redan innan pandemin var det i huvudsak resursstarka grupper i storstäderna som deltog i kulturlivet och under pandemin är det i stor utsträckning samma personer som nåtts av det digitala utbudet. För att kulturen ska nå människor, vara angelägen och verkligt tillgänglig måste sektorn få förutsättningar att nå ut både fysiskt och digitalt. DIK välkomnar därför att utredningen förutom en stärkt grundfinansiering också föreslår särskilda satsningar på digitalisering. DIK anser dock att satsningarna behöver vara större och mer långsiktiga.

Under pandemin har det också blivit tydligt att kultursektorn liksom det övriga samhället hade en låg beredskap för den här typen av samhällskris. Beredskapen för eventuella kommande kriser behöver förbättras – både för att snabbt ställa om verksamheten och för att medarbetare ska drabbas så lite som möjligt. Det kräver handlingsplaner på både nationell och lokal nivå som personalen får vara med och utforma. Det är avgörande för att skapa tydlighet och trygghet för personalen, men också för att tillgången till kulturverksamhet ska bli jämlik i landet.

DIK anser att kultursektorn behöver inkluderas i totalförsvaret och bli en huvudaktör i landets krisberedskapsarbete. Kulturinstitutioner som bibliotek och museer har unika roller som mötesplatser för information, kunskap och samhörighet och kan nå breda grupper i samhället. Bibliotekarierna är utbildade i medie- och informationskunnighet och kan bland annat hjälpa till att stärka befolkningens kunskap i källkritik och informationssökning och göra samhället mindre mottagligt för desinformation. Eventuella uppdrag till kultursektorn i kristider eller kopplat till totalförsvaret måste förstås också följas av resurser.

Det behöver också finnas en politisk förståelse för att nedstängning av kulturverksamheter får långsiktiga konsekvenser – både för deras ekonomi och för de medborgare som inte har tillgång till dem. Kulturella upplevelser spelar en stor roll för människors välbefinnande och kan bidra till normalitet i en tuff situation – därför bör smittorisken alltid vägas mot folkhälsan i bredare bemärkelse på samma sätt som för till exempel idrottsanläggningar. Det behöver finnas en flexibilitet så att verksamhet som kan bedrivas på ett säkert sätt ändå kan genomföras.

7.2.2 Återstarts- och utvecklingsstöd för en starkare kultursektor

DIK välkomnar förslagen att avsätta totalt 225 miljoner kronor per år 2022–2023 för nationella bidrag för att återstarta och utveckla kulturlivet, samt att utöka anslag 1:6 *Bidrag till regional kulturverksamhet* med 100 miljoner kronor årligen 2022–2023. Stöden ger kultursektorn bättre möjlighet att återhämtas efter pandemin och lägger också grunden för en långsiktig förstärkning.

Utredningen beskriver att de nationella återstarts- och utvecklingsstöden, så länge det inte finns särskild finansiering för det, också kan bidra till att finansiera ett visst digitalt kulturutbud så att den utveckling som skett under pandemin kan tas tillvara. DIK anser inte att återstartsstödet primärt ska användas till detta. För att utveckla produktion och distribution av det digitala krävs särskilda och långsiktiga resurser.

Man behöver också säkerställa att de kompetenser som krävs finns inom kulturverksamheterna och att medarbetarna får tillräcklig kompetensutveckling.

7.2.3 Kulturcheckar som stimulansstöd

DIK tillstyrker förslaget att 585 miljoner kronor avsätts 2022 för kulturcheckar till personer som är folkbokförda i Sverige och som har fyllt 18 år.

DIK delar bedömningen att kulturcheckarna kan bidra till att fler kommer tillbaka till de fysiska kulturarrangemangen när restriktionerna lättat. Däremot tror DIK inte att kulturcheckarna i sig i någon större utsträckning kommer att bidra till ett breddat deltagande i kulturlivet för underrepresenterade grupper. För att så ska ske krävs större insatser, inte minst att kulturaktiviteter och arrangemang äger rum på de platser där dessa grupper finns.

7.3 Långsiktig förstärkning av kulturens ekonomiska förutsättningar

DIK delar den bild som blir tydlig i utredningen om att så gott som hela kultursektorn led av underfinansiering redan innan pandemin. Kultursektorn präglas till stor del av kortsiktiga projektstöd och riktade bidrag, samtidigt som grundfinansieringen inte räknas upp i nivå med löne- och prisutveckling. Det leder bland annat till bristande förutsättningar för verksamheternas utveckling, men också till en osund arbetsmarknad som utmärks av korta och otrygga anställningar, låga löner och bristande arbetsmiljö med hög arbetsbelastning. Flera av DIK:s undersökningar bland medlemmarna i kultursektorn visar att det för många har gått så långt att de överväger att byta jobb^{3&4}. Om arbetsmiljön inte förbättras är risken att många söker sig till andra yrken och att kultursektorn drabbas av ett stort kompetensstapp, vilket redan till viss del skett under pandemin.

DIK välkomnar därför utredningens förslag att stärka de ekonomiska grundförutsättningarna i hela kultursektorn, bland annat genom stärkt grundfinansiering inom statens ordinarie bidragsformer. Det ökar förutsättningarna för att verksamheterna ska kunna anställa tillräckligt mycket personal och erbjuda trygga anställningar och en bättre arbetsmiljö.

7.3.3 Stärk kultursamverkansmodellen

DIK tillstyrker förslaget att den statliga finansieringen av kultursamverkansmodellen förstärks permanent med 100 miljoner kronor årligen från och med 2024.

DIK delar utredningens bedömning att det länge funnits behov av att förstärka grundfinansieringen och skapa ett större utrymme för utveckling inom den regionala kulturverksamheten. Från bland annat Länsmuseernas samarbetsråd har det kommit en rad propåer som tydliggör hur illa ställt det är för många av landets läns museer och att man är i akut behov av mer pengar, och det är bara en

³ DIK, [Bibliotek i kristid](#), 2021

⁴ DIK, [Hur mår museisektorn?](#), 2021

verksamhetsdel av många i regionernas kulturverksamheter. För många har behovet dessutom förstärkts under pandemin.

DIK är enig med utredningen om att förstärkningen från och med 2024 ska vara permanent och utan utpekade ändamål. DIK anser dock att förstärkningen bör vara större än utredningens förslag. 100 miljoner är mycket pengar men det är en relativt liten andel av den totala budgeten för kultursamverkansmodellen. Med tanke på att resurserna ska fördelas på alla Sveriges regioner ser DIK att mer resurser behövs.

7.5 Stärk trygghetssystemen

7.5.2 Utveckla informationen om trygghetssystemen

DIK tillstyrker förslaget att Försäkringskassan får i uppdrag att följa upp och vidareutveckla det arbete som myndigheten bedrev 2020 med att utveckla informationen till egenföretagare och personer som har en kombination av inkomstkällor och anställningsformer.

Frilansare, egenföretagare och kombinatörer drabbades hårt av pandemin. Dels genom att deras situation inneburit en större otrygghet, dels genom att de inte fått del av stödåtgärder på samma sätt som företag och organisationer. Flera undersökningar som DIK tagit fram visar att egenföretagare har sämre skydd av trygghetssystemen^{5&6}. Information och kunskap hos berörda myndigheter är en viktig del som behöver förbättras. En annan del, som ligger utanför denna utredning men som DIK ändå vill framhålla, är att förbättra regelverken och att se över hur egenföretagares SGI räknas fram. SGI ska ligga till grund för en inkomstbortfallsförsäkring och bör därför i största möjliga mån vara framåtblickande. En möjlig lösning för företagare är att det finns en tydlig grund-SGI som framgår av den senaste deklARATIONEN och därmed är tillbakablickande (historisk SGI). Den kan vara på årsbasis eller ett genomsnitt över de senaste två eller tre åren. Eftersom det kan hända mycket och inkomsterna från företagande snabbt kan öka bör SGI:n fortsatt kunna vara framåtblickande, men med en alternativ historisk SGI har man en trygg grundplåt och en förutsebar lägstanivå, som även gäller under perioden då nivån på en framåtblickande SGI utreds av Försäkringskassan.

DIK vill också framhålla att ersättningsnivåerna i socialförsäkringarna har urholkats över tid och att parterna tagit ett stort ansvar för att fylla ut ersättningarna. Eftersom egenföretagare inte omfattas av kollektivavtal står de ofta utanför parternas försäkringar. Parterna bör ta ett större ansvar för egenföretagare, men det är också viktigt att nivåerna i trygghetssystemen höjs och att taket indexeras så att det följer inflation och löneutveckling.

⁵ DIK, [Egenföretagares beräkningar av SGI och förutsättningar för att få arbetslöshetskassa](#), 2018

⁶ DIK, [Trygga egenföretagare?](#), 2018

7.6 Ta till vara digitaliseringens möjligheter

7.6.1 Digitalisera kulturarvet

DIK tillstyrker förslaget att regeringen avsätter 150 miljoner kronor 2022 samt 325 miljoner kronor 2023 och 2024 för en satsning på digitalisering av kulturarvet, samt att satsningen ska inriktas på digitalisering av samlingarna inom arkiv, bibliotek och museer. DIK delar också bedömningen att satsningen, för att få största möjliga effekt, även bör innefatta kompetensutvecklande insatser, samordning och utveckling av gemensam infrastruktur.

DIK delar bedömningen att behovet av samlingsvårdande insatser inom hela kulturarvssektorn och av att tillgängliggöra en större del av samlingarna digitalt är stort. Flera utredningar, bland annat från Riksrevisionen (RiR 2019:5), Arkivutredningen och förslaget till nationell biblioteksstrategi, har visat på stora brister vad gäller digitaliseringsarbetet och att takten behöver öka. Förslaget är därför mycket välkommet, men DIK anser att mer pengar behöver avsättas för ändamålet och att satsningen behöver pågå över en längre tid.

7.6.2 Utred hur bibliotekens utlån av e-böcker kan samordnas nationellt

DIK tillstyrker förslaget att regeringen tillsätter en utredning som får i uppgift att ta fram formerna för en nationell samordning av bibliotekens utlån av e-böcker. DIK delar bedömningen att detta kan underlätta för de ekonomiska utmaningar som kommunerna idag har med systemen för utlån av e-böcker. DIK delar också bedömningen att målet för utredningen bör vara dels att ta fram ett förslag som möjliggör en jämlik tillgång till digitala medier i hela Sverige, dels att säkerställa ekonomisk hållbarhet i hela systemet. Det är också viktigt att man överbryggat de skillnader som idag finns mellan olika typer av bibliotek och att minska den höga graden av leveranstörsberoende (ofta är det en enda leverantör som tillhandahåller e-böcker, innehåll, marknadsplats och infrastruktur).

7.6.3 Analysera konsekvenser och behov kopplade till ny upphovsrättslagstiftning, 7.6.4 Kompetenshöjande insatser om upphovsrätt, 7.6.5 Stärk rådgivningen om upphovsrätt och 7.6.6 Följ kulturlivets förutsättningar att producera och tillgängliggöra kultur digitalt

DIK delar utredningens bedömning att det behövs mer kunskap om upphovsrätt och ersättning bland såväl kulturinstitutioner och myndigheter som andra marknadsaktörer och konstnärer, och att behovet kommer öka ytterligare i och med implementeringen av EU:s upphovsrättsdirektiv i svensk lagstiftning. Kunskapen behöver öka dels för att inte riskera att aktörer inom kulturarvsområdet gör något som inte är i enlighet med gällande regler, och dels för att de på grund av okunskap inte ska undvika att göra något som reglerna faktiskt tillåter.

DIK vill framhålla att behovet av kompetenshöjande insatser och rådgivning inte bara är relevant för konstutövarna utan även för de institutioner, myndigheter och verksamheter som på olika sätt ansvarar för att tillgängliggöra kulturarvet och

sådant som någon annan har upphovsrätten till. Det behövs mer stöd och kunskap om upphovsrätt när det gäller digitalisering av kulturarvet. DIGG och Digisam har visserligen gjort en del kompetenshöjande insatser, men fler insatser och mer rådgivning kring framför allt digitisering behövs.

DIK anser därför att Patent- och registreringsverket bör få ett specifikt uppdrag kring analyser men också kompetenshöjande och rådgivande insatser gentemot kulturarvsbranschen, förslagsvis i samarbete med någon av kulturarvsmyndigheterna då Konstnärskommittén inte är rätt myndighet för ett sådant uppdrag.

7.7.3 Utveckla och samordna politiken för kulturella och kreativa näringar

DIK tillstyrker förslaget att regeringen etablerar ett kontor för kulturella och kreativa näringar (KKN) på Regeringskansliet som bland annat får i uppgift att samordna olika departements insatser så att styrningen förbättras, samt att utforma en nationell strategi för KKN-sektorn. DIK välkomnar också den utredning som nyligen tillsattes med uppdrag att föreslå en samlad nationell strategi för KKN.

Kultursektorn bidrar till Sveriges export, bland annat via musik- och spelindustrin, och är en viktig del av den svenska besöksnäringen. Kulturen genererar inkomster och arbetstillfällen och lämnar betydande bidrag till andra näringar genom till exempel hotellnätter, restaurangbesök och handel. Kunskapen om kultursektorns ekonomiska bidrag till samhället måste öka och det behövs långsiktiga ekonomiska investeringar inom området. En långsiktig finansiering är nödvändigt inte minst för att säkerställa en bra arbetsmiljö i sektorn. Det är också viktigt att fler inom de kulturella och kreativa näringarna omfattas av kollektivavtal. Detta behöver man ta hänsyn till i utformandet av en nationell KKN-strategi.

7.8 Stärk kulturskolan och kultur i skolan

7.8.1 Förbättra kulturskolornas möjligheter till långsiktigt utvecklingsarbete, 7.8.2 Utred behov av ytterligare insatser för kulturskolan och 7.8.3 Främja förutsättningarna för kultur i skolan

DIK tillstyrker förslaget att Kulturrådets utvecklingsbidrag till kommunal kulturskoleverksamhet förstärks permanent så att det från och med 2023 uppgår till 200 miljoner kronor om året.

Kultur och konst måste finnas tillgänglig hela livet – att det ska finnas för alla barn och unga är en förutsättning för att väcka intresset och för att fler ska välja att arbeta med kultur när de blir äldre. DIK är enig med utredningen om att kulturskolans grundfinansiering behöver öka. Som utredningen konstaterar är skolan en av få plattformar där kulturverksamheter kan nå alla, oavsett hemförhållanden. Ett permanent statligt stöd ger bättre möjlighet för långsiktigt utvecklingsarbete och att nå ut till de grupper av barn och unga som idag är underrepresenterade inom kulturskolans verksamhet.

DIK vill också framhålla att det behövs satsningar på humaniora och estetiska ämnen – från grundskolan, via gymnasiet och ända upp till högskola och universitet. Det är en förutsättning för att statusen för dessa ämnen och utbildningar ska kunna höjas och kompetensnivån öka. Estetiska ämnen ska vara obligatoriska både i grundskolan och på gymnasiet.

DIK tillstyrker också förslaget att regeringen tillsätter en utredning med uppdraget att analysera om det behövs ytterligare insatser för att främja en jämlik tillgång till kulturskoleverksamhet i hela landet. Idag är styrningen av kulturskolan bristande vilket gör att tillgång, verksamheter och deltagaravgifter varierar runt om i landet. DIK delar bedömningen att utredningen särskilt bör undersöka möjligheten att lagskydda kulturskolan, antingen genom att införa en ny lag eller genom ett förtydligande i skollagen om att alla kommuner ska erbjuda kulturskola. Andra delar av skolans verksamhet är skyddad via lag och DIK anser att även kulturskolan bör vara det. Det skulle stärka barns och ungas rätt att ta del av kulturskoleverksamhet och bidra till högre likvärdighet och kvalitet runt om i landet. En sådan förändring kan bidra till att bättre nå de kulturpolitiska målen om att alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet, och att kulturpolitiken särskilt ska uppmärksamma barns och ungas rätt till kultur. DIK anser att regeringen också bör ta fram nationella mål för kulturskolans verksamhet och sätta upp ett tak för deltagaravgifter.

DIK tillstyrker också förslaget att Skolverket får i uppdrag att främja samarbete mellan skolväsendet och kulturaktörer i syfte att uppnå skolans mål, och att uppdraget genomförs i samråd med Kulturrådet och Riksantikvarieämbetet.

7.9 Bredda deltagandet och minska snedrekryteringen i kulturlivet

DIK delar utredningens analys av att behovet av att bredda deltagandet i kulturlivet och minska snedrekryteringen till utbildningar och jobb inom kultur är stort. Att de som arbetar i sektorn inte reflekterar befolkningen påverkar verksamheternas perspektiv och i slutändan vilka som besöker dem och kan spegla sig i utställningar och aktiviteter. Det bidrar som utredningen konstaterar till att kulturlivets utbud inte når ut till befolkningen på ett jämlikt sätt och att kulturpolitikens delaktighetsmål inte kan nås.

För att kunna erbjuda ett brett utbud och vara tillgängliga för alla behöver representationen i sektorn öka. Det kan också förbättra möjligheterna för de statliga institutionerna att leva upp till sina uppdrag om att främja mångfald och ge likvärdig service till alla oavsett etnisk eller kulturell bakgrund. Kulturinstitutionerna spelar dessutom en viktig roll för integration och i många verksamheter finns behov av flerspråkighet.

7.9.1 Analysera och kartlägg orsaker till ojämlikt deltagande

DIK tillstyrker förslaget att Myndigheten för kulturanalys får i uppdrag att analysera och kartlägga hinder för jämlikt deltagande i kulturlivet. DIK vill framhålla att myndigheten förutom att kartlägga hinder också bör presentera förslag på insatser till hur deltagandet i kulturlivet ska breddas och vilka aktörer som bör ansvara för att göra vad i detta arbete. För att komma framåt i arbetet med breddad rekrytering

behövs en ansvarsfördelning med tydliga och mätbara mål, och särskilt avsatta resurser för arbetet.

Arbetsgivare i alla delar av museisektorn behöver ha konkreta strategier för att rekrytera fler ur underrepresenterade grupper. De statliga kulturinstitutionerna bör få tydliga uppdrag att öka representationen. Eftersom grunden till den bristande mångfalden läggs i tidig ålder måste insatser sättas in tidigt. Inte minst krävs en likvärdig grundskola och åtgärder för att motverka ekonomisk och social utsatthet och segregation. Dessutom måste högskolan få tydligare krav på sig och mer resurser för att arbeta med breddad rekrytering. DIK anser att Myndigheten för Kulturanalys bör få ett utvidgat uppdrag att följa och utvärdera utvecklingen.

7.9.2 Praktiskt lärande för breddat deltagande och mot snedrekrytering

DIK tillstyrker förslaget att Kulturrådet under 2022–2023 får i uppdrag att organisera och genomföra ett eller flera arbetsseminarier i syfte att främja arbetet med breddat deltagande och mot snedrekrytering i det offentligt finansierade kulturlivet. DIK vill framhålla att det finns många nätverk och organisationer med kunskap inom området som Kulturrådet bör samarbeta med och bjuda in.

7.10 Utveckla kulturpolitikens inriktning

7.10.2 Utred hur kultursamverkansmodellen kan utvecklas

DIK tillstyrker förslaget att regeringen tillsätter en utredning med uppdrag att undersöka om, och i så fall hur, kultursamverkansmodellen kan utvecklas.

DIK vill betona att den mest avgörande insatsen på området är att stärka kultursamverkansmodellen ekonomiskt (se kommentarer under avsnitt 7.3.3). Med det sagt har det under lång tid funnits synpunkter på hur kultursamverkansmodellen fungerar och DIK välkomnar därför en utredning som kan analysera behoven och föreslå hur modellen kan utvecklas och stärkas. Det är viktigt att det finns tydliga mål för kultursamverkansmodellen och att man kontinuerligt utvärderar efterlevnaden.

DIK anser dock att utredningen bör breddas. Sedan den senaste kulturutredningen genomfördes 2009 har mycket hänt. Bara några exempel är att vi står inför helt nya digitala utmaningar, biblioteken har fått en annan roll i samhället och att principen om armlängds avstånd har blivit alltmer aktuell. Därför anser DIK att man bör tillsätta en ny bred kulturutredning där utvärderingen av kultursamverkansmodellen kan vara en del.

Anna Troberg
Förbundsordförande, DIK

Johanna Alm Dahlin
Utredningsansvarig, DIK